

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra ELLEHØIEN, af 'Digte', 1803

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 18. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633873442000/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Klart blinkte Søens blaa henspændte Klæde,
Hvor Fisken svam og legte med sin Finde,
Og atter aabned sig den lukte Rose.

Den rødmed gjennem Nattens Sølvtaare;
Og Lillien som klæder sorte Baare
Den smilte hist i dybe Taagemose.

Skønt sang hun, men jeg skielved dog saa saare,
Thi noget rædsomt lød i hendes Stemme,
Som ei jeg tolke kan men kun fornemme.

Følg, sang hun, følg os ind i dunkle Field,
Hvor græsbeklædte Væg for Stormen luner.
Følg, sang hun, følg os ind i aabne Bolig.

Der skal jeg lære dig at kaste Runer;
Men toe dig først i dette Kildevæld,
Saa bliver du med Alferne fortrolig.

De Blomster som du her paa Høien skuer
De spragle meget skønnere derinde,
Som Græs Smaragderne i Bierget funkler.

Følg med, gientog den anden Sangerinde.
Rubinen der langt meer end Rosen luer,
Safirens Blaae Kierminderne fordunkler.

Da stirred jeg til Himlens hvalte Buer
Og greb om Korset paa mit Sværd og tænkte:
Saa høit et Loft dog ikke der du skuer!

Min lange Taushed Ellepigen krænkte.
Kom Ungersvend hvi bliver du tilbage?
Hun smilte rædsomt med sin Rosenlæbe.